

ΜΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

ΑΙΜΥΡΑ

THODORIS DEMERTZIOGLOU

Ημερολόγιο

Χρόνια ψάχνω στους χάρτες της καρδιάς,
σκιές σε πέλαγα άγνωστα χαμένα,
ποτέ δεν ένιωσες τα χείλη μου στα δικά σου,
μια ανάσα ζωής να αφήσεις.

Η προσευχή μου μυρίζει οινόπνευμα και
καπνό,
στο γυάλινο κύμα φωνάζω το όνομά σου,
καθρεφτίζεται η φωνή μου στον άνεμο,
και στην όχθη που χτενίζεσαι, ακούγεται,
σαν αλμυρό τραγούδι ερωτευμένο.

Στον διάβολο πουλώ την ψυχή μου,
να βρεθώ απόψε τυλιγμένος,
στον κορμιού σου το βυθό,
και η νύχτα μεσοπέλαγα κρεμιέται,
στην αγχόνη του ουρανού.

Ο δαίμονας στο σκοτάδι αρπάζει την ευχή
μου,
σαν άστρο καυτερό πετά προς το νησί σου,
τα λόγια μου πληγώνουν τα βράχια και την
άμμο,
στη χτένα σου καρφώνει την ψυχή μου,
σταγόνα-σταγόνα κυλώ σαν αλμυρό νερό,
στους ώμους και στον ακριβό σου λαιμό.

Στην ανεμόσκαλα του λόγου του με περιμένει,
για να μου λιμάρει το σκoinί,
τα φώτα κάποιας γης αναβοσβήνουν,
κάποιας ξεχασμένης νήσου,
που λένε είναι οι κορφές του παραδείσου.

Ξέρω, είναι της θάλασσας τα μάγια,
δεν υπάρχει αυτή η στεριά,
κανείς δεν πήγε ποτέ εκεί,
γι' αυτό σφιχτά κρατιέμαι στο κορμί σου.

Περνώ μπροστά από τους κολασμένους,
σαν σκιά που σεργιανά στον Άδη,
με τη δική σου μυρωδιά,
κι ο παράδεισος για μας, αγάπη μου μικρή,
είναι να μοιραζόμαστε τούτη την κόλαση
μαζί.

Καραβάκι με πανί

Άλλη μια νύχτα που είσαι μακριά,
Νύχτα με παράπονα βουβά,
Κλειστά παράθυρα, σιωπή βαριά,
Κι έξω από το σπίτι, γέλια μακρινά.

Έφτιαξα μια κούκλα από χαρτί,
Κι ένα καραβάκι με πανί,
Να 'χεις στις νύχτες της βροχής,
Συντροφιά σαν μένεις μοναχή.

Μου είπες θα 'ρθεις αύριο να με βρεις,
Κι έβαλα τα ρούχα της γιορτής,
Σου 'φτιαξα καφέ βαρύ γλυκό,
Και τσιγάρο ανάβω για τους δυο.

Σαν λουλούδι στην αυγή, η καρδιά μου
ανθίζει,
Κάθε σκέψη σου, μια μελωδία που με
αγγίζει,
Στις νύχτες της μοναξιάς, το όνομά σου
ψιθυρίζω,
Με ελπίδα και αγάπη, τον έρωτά μας
ζωγραφίζω.

Άλλη μια νύχτα που είσαι μακριά,
Νύχτα με παράθυρα κλειστά,
Κάθε σταγόνα βροχής, μια υπόσχεση
κρυφή,
Που μας ενώνει, μας κρατάει δυνατοί.

Στους τοίχους της ψυχής μου, η σκιά σου
ζει,
Και στο καράβι του χαρτιού, ταξιδεύεις
στη βροχή,
Η αγάπη μας φάρος, στο σκοτάδι
φωτεινή,
Και κάθε ξημέρωμα, μαζί ξαναγεννηθεί.

Μου είπες θα 'ρθεις, σε περιμένω εδώ,
Στα όνειρά μου σε αγγίζω, σε φιλώ,
Η καρδιά μου σε καλεί, σ' αγαπάω πολύ,
Εσύ είσαι η άνοιξή μου, η ζωή μου η
αληθινή.

Άλλη μια νύχτα που είσαι μακριά,
Νύχτα με παράθυρα κλειστά,
Μα ο έρωτάς μας δυνατός, σαν φλόγα
φωτεινή,
Μας ενώνει, μας κρατάει, για πάντα μαζί.

Προσμονή

ΠΟΣΟ ΠΟΛΥ Σ'
ΑΓΑΠΗΣΑ,
ΚΙ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΘΑ ΤΟ
ΜΑΘΕΙΣ ΠΟΤΕ,
ΠΕΡΑΣΕΣ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ
ΜΟΥ ΣΑΝ ΟΝΕΙΡΟ,
ΚΙ ΑΛΑΡΓΕΨΕΣ,
ΧΑΘΗΚΕΣ ΜΑΚΡΙΑ.

ΣΑΝ ΔΙΑΒΑΤΑΡΙΚΟ
ΠΟΥΛΙ, ΑΧ, ΠΕΤΑΞΕΣ,
ΚΙ ΕΓΩ ΕΜΕΙΝΑ ΕΔΩ
ΝΑ ΑΝΑΠΟΛΩ,
ΚΑΘΕ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ
ΖΗΣΑΜΕ ΜΑΖΙ,
ΚΑΘΕ ΦΙΛΙ, ΚΑΘΕ
ΑΓΚΑΛΙΑ, ΚΑΘΕ ΛΕΞΗ.

ΔΕΝ ΠΡΟΣΜΕΝΕΙΣ ΠΙΑ
ΝΑ ΜΕ ΔΕΙΣ,
ΜΑ ΕΓΩ ΑΚΟΜΑ
ΕΛΠΙΖΩ, ΑΚΟΜΑ
ΠΕΡΙΜΕΝΩ,
ΕΣΥ, Η ΓΛΥΚΙΑ ΠΝΟΗ
ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΟΥ
ΟΝΕΙΡΟΥ,
Η ΑΝΑΜΝΗΣΗ ΠΟΥ
ΠΑΝΤΑ ΜΕ
ΣΥΝΤΡΟΦΕΥΕΙ.

ΑΙΩΝΙΑ ΘΑ ΤΡΑΓΟΥΔΩ
ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ ΓΙΑ
ΣΕΝΑ,
ΜΙΑ ΜΕΛΩΔΙΑ ΠΟΥ
ΜΟΝΟ Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ
ΓΝΩΡΙΖΕΙ,
ΟΙ ΣΤΙΓΜΕΣ ΠΟΥ ΜΟΥ
ΧΑΡΙΣΕΣ,
ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΕΣ,
ΑΞΙΖΟΥΝ ΜΙΑ
ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΖΩΗ.

ΚΙ ΑΝ ΠΟΤΕ ΔΕΝ
ΜΑΘΕΙΣ ΠΟΣΟ ΠΟΛΥ
Σ' ΑΓΑΠΗΣΑ,
Η ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ ΘΑ ΖΕΙ
ΜΕΣΑ ΜΟΥ, ΦΩΤΕΙΝΗ,
ΣΑΝ ΦΑΡΟΣ ΣΤΙΣ
ΣΚΟΤΕΙΝΕΣ ΝΥΧΤΕΣ,
ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΙ
ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ ΣΤΗΝ
ΑΠΟΥΣΙΑ ΣΟΥ.

ΠΟΣΟ ΠΟΛΥ Σ'
ΑΓΑΠΗΣΑ, ΠΟΣΟ
ΒΑΘΙΑ,
ΚΑΙ ΠΟΣΟ ΠΟΝΑ Η
ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ ΤΩΡΑ,
ΜΑ ΚΑΘΕ ΣΚΕΨΗ ΣΟΥ,
ΚΑΘΕ ΑΝΑΜΝΗΣΗ,
ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ ΦΩΣ,
ΕΙΝΑΙ ΖΩΗ, ΕΙΝΑΙ
ΑΓΑΠΗ.

Σύννεφο βροχής

Η αγάπη μας σαν βροχή, απαλά πέφτει,
Ξεπλένει τις πληγές, φέρνει αναγέννηση,
Σε κάθε σταγόνα, ο έρωτάς μας ζει,
Ψιθυρίζει το όνομά σου, αγάπη μου γλυκιά.

Στιγμές γεμάτες πάθος, τρυφερότητα,
Βροχερά όνειρα θρέφουν την καρδιά μου,
Όταν λείπεις, η βροχή είναι παρηγοριά,
Φέρνει την ανάμνηση του φιλιού σου, της αγκαλιάς σου.

Κάθε ψιχάλα, μια υπόσχεση κρυφή,
Ότι η αγάπη μας θα ανθίζει πάντα,
Ακόμα κι όταν οι ουρανοί είναι γκριζοί,
Εσύ, η βροχή μου, το φως μου στις σκοτεινές νύχτες.

Ζεστασιά στις κρύες μέρες, το πάντα μου,
Η βροχή, η αγάπη μας που δεν τελειώνει,
Μια μελωδία της φύσης, αιώνια κι αληθινή,
Μια ιστορία γραμμένη στις σταγόνες, στα σύννεφα.

Κάθε σταγόνα, μια νότα στο τραγούδι μας,
Κάθε ψιχάλα, ένα φιλί που με ζεσταίνει,
Η βροχή, η αγάπη μας, η ελπίδα μας,
Η βροχή, εσύ, η παντοτινή μου συντροφιά.

Αγάπη μου, η βροχή μας ενώνει,
Στις σταγόνες της βροχής βρίσκω το είναι σου,
Σε κάθε ψιχάλα, σε κάθε ουράνιο τόξο,
Εσύ, η βροχή μου, η ζωή μου, το παντοτινό μου φως.

Τον χειμώνα, όταν η γη σκεπάζεται με χιόνι,
Γνώρισα μια ψυχή που έκανε την καρδιά μου να
λιώνει,
Σε είδα, και η ελπίδα άνθισε σαν λουλούδι,
Σε κάθε σκέψη μου, εσύ, το παντοτινό μου φως.

Ένα μήνα πάσχισα να σε κερδίσω,
Να γίνω τα πάντα σου, να σε κατακτήσω,
Χωρίς να το ξέρω, ήξερες κι εσύ,
Ποιος είμαι, ποια η καρδιά μου, και ήθελες να με
γνωρίσεις.

Τα μηνύματα έφεραν τις καρδιές μας κοντά,
Και σύντομα βγήκαμε, χέρι με χέρι, στο φως του
ουρανού,
Δεν μπορούσα να πιστέψω την αγάπη που
βρήκαμε,
Μαζί, ήμασταν πλέον, η ευτυχία μας βουνό
απροσπέλαστο.

Οι μέρες περνούσαν, η λαχτάρα μας μεγάλωνε,
Κάθε στιγμή μακριά σου, αγωνία μου φέρνει,
Κάθε βράδυ, κάτω από το φως της πολυκατοικίας
σου,
Σε περίμενα, με καρδιά γεμάτη πόθο και αγάπη.

Πήγαμε στο Ναύπλιο, και η αγάπη μας άνθισε,
Πρωτόγνωρα συναισθήματα, που κανείς δεν είχε
ζήσει,
Εκεί, η ψυχή μου έγινε ένα με τη δική σου,
Και από τότε, είμαστε πιο δυνατοί, αγαπημένοι,
αχώριστοι.

Τώρα, το καλοκαίρι μας καλεί, νέες περιπέτειες
να ζήσουμε,
Κάθε ηλιοβασίλεμα και κάθε αυγή, μαζί να
αντικρίζουμε,
Μαζί ως το τέλος, υπόσχομαι, θα είμαστε,
Μέσα από τις χαρές και τις δυσκολίες, η αγάπη
μας θα ανθίζει.

Κάθε στιγμή που περάσαμε, θησαυρός
πολύτιμος,
Κάθε μέρα που έρχεται, υπόσχεση μιας νέας
αρχής,
Σε κάθε βήμα μου, είσαι το φως, ο οδηγός,
Και μαζί, θα ζήσουμε την αγάπη μας, παντοτινή
και αληθινή.

Όπως ο χειμώνας πέρασε, κι η άνοιξη άνθισε,
Έτσι και η αγάπη μας θα ζει, ατέρμονη και
φωτεινή,
Σε κάθε μας φιλή, κάθε αγκαλιά, κάθε λέξη,
Βρίσκω το παντοτινό μου λιμάνι, την ψυχή μου
την ίδια.

Μαζί ως το τέλος,
Σε κάθε βήμα, σε κάθε στιγμή, σε κάθε αναπνοή,
Μέχρι η θάλασσα να στερέψει, και οι ουρανοί να
σκοτεινιάσουν,
Εσύ και εγώ, θα είμαστε πάντα μαζί,
η αγάπη μας αιώνια, αληθινή.